

[Kruse Rasmussen]

ring for eksempel. Jeg har bemærket, at ministeren overvejer udtalelserne fra repræsentantskabet og eventuelt vil finde de fornødne midler til en forøgelse af Statens Kunstfond.

Wilhelm (VS):

Trods uenigheden med hensyn til selve argumentationen ville det da egentlig være konsekvent nok af både socialdemokratiet, konservative, venstre, CD og kristeligt folkeparti at stemme for fremskridtspartiets lovforslag, for det ligger jo sådan, at både det tidligere regeringspartis og de nuværende regeringspartiers politik reelt betyder en afskaffelse af kunstfonden, om end det går noget langsommere. Begge regeringer har afvist en beløbsjustering på sølle 2 mill. kr., som, hvis den var blevet gennemført, ikke engang ville bringe kunstfonden op på 50 pct. dækning i forhold til den oprindelige realværdi. At partierne så har andre holdninger, når de udtaler sig mindre forpligtende, er en anden sag. Alle disse partier har ved deres medlemmer i repræsentantskabet indtrængende appelleret om forhøjelser på 8 mill. kr.

Nu meddeler ministeren, at man vil forhøje beløbet med 1 mill. kr. allerede i år og 1,3 mill. kr. til næste år. Det er lidt svært at forholde sig til den meddelelse, for i virkeligheden er det jo stadig væk noget med at holde kunstfonden kørende på stranguleringsniveauet, så det er svært at ytre den store begejstring over det.

I øvrigt må man nok spørge ministeren: hvor er det tanken at den ene million kroner skal komme fra, når den skal komme fra kulturministeriets budget i øvrigt?

Den socialdemokratiske ordfører meddelte til i hvert fald min overraskelse, at den afgående regering havde stor sympati for dette og var langt fremme med drøftelser om, hvordan man skulle redde kunstfonden. Det seneste, vi hørte fra den afgående regering, var, at finansministeren i den afgående regering – så sent som 11 dage før regeringen gik af – afviste den daværende kulturministers anmodning om 2 mill. kr. til kunstfonden. Så kan der selvfølgelig have foregået en hel masse inden døre i regeringen, men jeg er højst forbløffet over, at i de 11 dage, hvor socialdemokratiets regering havde fantastisk travlt med seriøse forhandlinger om en helhedsplan, har man prioriteret kunstfonden så

højt, at man har taget det spørgsmål op igen og var lige på nippet til at give den bevilling.

Men hvis det er tilfældet, hvis det er rigtigt, så synes jeg, vi skulle slå kludene sammen, for der vil være et bekvemt flertal her i salen for at bevilge de 2 mill. kr., hvis fru Birte Weiss har dækning i sin gruppe for den bevilling. Så behøver vi ikke at nøjes med den ene million kroner, som skal findes på kulturministeriets budget. Så vil de radikale, der tit har tilbudt sig på dette område, så vil SF og så vil VS gerne lægge ryg til denne forhøjelse, hvis fru Birte Weiss har dækning i sin gruppe for det, hun sagde her.

For 18 år siden, da kunstfonden blev indført, var den på 8 mill. kr. Hvis beløbet var blevet reguleret, ville det ifølge Danmarks Statistik have været 29 mill. kr. i dag, og hvis man også tager hensyn til, at befolkningstallet har udviklet sig, og at levestandarden i almindelighed har udviklet sig, så skulle det vel nærmere være 40 mill. kr. Men den eneste regulering var den i 1978, hvor det blev sat op til 10 mill. kr. Senere har man altså sagt nej til en forøgelse med 2 mill. kr. og nej til dyrtidsregulering.

Der er nogle, der spørger, hvad man overhovedet skal med disse arbejdslegater. Det er et spørgsmål om, hvordan man opfatter kunstens rolle. Vi opfatter ikke kunst som underholdning. Det er jo den opfattelse, der ligger bag, når fremskridtspartiet fører sig frem i argumentationen her. Vi opfatter kunst som en ligeværdig måde at nå erkendelse på. Hvis man gør det, er det klart, at det ville være fuldstændig absurd, at man har arbejdslegater til videnskabelige institutter og man har arbejdslegater til forskning, men man skal ikke have arbejdslegater til kunst. Selvfølgelig skal man have arbejdslegater til kunst. Det er en ligeværdig måde at nå frem til ny erkendelse på.

Man kan sige, at det i praksis måske er blevet administreret sådan, at der ikke kommer så megen ny erkendelse, altså at man er lidt for konventionel og lidt for traditionel. Det vil jeg ikke helt afvise, men jeg synes alligevel, det er en af de bedre strukturer, der er opfundet med hensyn til støtteordninger. Vi har på disse områder tre uafhængige personer – de er ganske vist håndplukket af ministeren, det er det jo svært at finde et alternativ til, men i hvert fald tre i princippet uafhængige personer – som sidder 3 år, og